

Myška a šiška

Myška pískala při muzice na flétnu a dostala za to pětník. Za pětník si koupila u husy šišku. Pěkná to byla šiška: bachratá, křupavá. Ó já, to byla výtečná šiška!

Myška si nese šišku domů.

„To si dám, to si pochutnám!“

libuje si. I táhne šišku do své dírky.

Napřed myška, za ní šiška. Myška prošla, šiška ne! Byla bachratá, uvízla v dírce.

A myška se šíškou dopředu. Šiška se nehne.

A myška se šíškou dozadu. A šiška se ne a nehne!

Vězí pevně v dírce a myška je v pelíšku docela zavřená.

Pláče myška:

„To je pěkné nadělení,

sedím tu jak ve vězení,

pro šištičku, pro šišku

nemohu ven z pelíšku!“

Plakala a seděla. Pak vstala a usmála se:

„Schroupu tu bachratou šišku,
prokoušu se ven z pelíšku!“

Začala od špičky. Chroupá zoubkem, jazýčkem po-
máhá. Chroupá a chroupá. Snědla celou šišku. Pro-
jedla se šiškou ven z pelíšku:

„Vyzrála jsem na šišku!

Teď se prospím v pelíšku.“

Ale kdepak! Myška má v bříšku velikou šišku.
Bříško je kulaté, baňaté, bachraté. Bříško se dírkou neprotáhne! Sedí myška před
dírkou a nařiká znova:

„Pro tu velkou šišku
v bříšku zas nemohu
do pelíšku!“

Sešla se zvířátka:

„Víš radu myšce?“

„Nevím!“

„A ty?“

„Já taky ne!“

Nevadí. Co se radili,
myšce vytrávil.

Bříško jí splasklo. Vklouzla dírkou do pelíšku.

Stočila se do klubíčka a spí.

Tiše, ať ji nevzbudíme!

